

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 321. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510915568/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

desuden en sød Fornøjelse i det visse Haab uformodentlig og paa engang at kunde vise hende baade mit Forsæts lykkelige Udfald, og dets eneste bevægende Aarsag — Alt dette overvejet, besluttede jeg, at lade alting komme an paa Lykken, og jeg reiste bort uden at tale til hende derom — Endskjønt jeg ikke var Ritmester, da jeg kom hjem, saa havde jeg dog den søde Glæde at høre, at hun af alle mine Venner havde viist sig meest bestyrtet, meest bedrøvet over min Flugt —

For nærværende Tid, har jeg endnu kun en Ting at sige om min Arendse — Og det er den, at hendes fra min Sjæl altid uadskillelige Billede, i al den Tid jeg var borte, altid sikkert og maaskee allene vogtede mig for et Laster, som Soldaten sjelden anseer for betydeligt, og hvoraf jeg daglig havde hundrede Exempler for Øynene, der for et Menneske af min Alder og af mit Temperament var meer end altfor fristende — Jeg havde ikke allene intet Hjerte, men selv ingen Sands for noget andet Fruentimmer, end for min Arendse — Og dette kunde være got nok — Men maaskee jeg kan have fortjent at tabe hende, just ved den Art af Af Guderie, hvormed jeg i al den Tid dyrkede hendes elskværdige Billede — Jeg vil intet tale om, at jeg ofte opsøgte de ensommeste Steder for ret at føle, at nyde de Skjønheder, der var saa dybt indprentede i mit Hjerte — Intet derom, at jeg ofte og helst naar jeg var paa Piquet, benyttede mig af det, som jeg havde læst jeg veed ikke hvor, og stirrede heele Timer paa Maanen med den usigeligste Vellyst, blot i det Haab, at hun maaskee just nu betragtede den samme Gjenstand — Men det var som om jeg havde troet hende allestedsnærværende — Meer end engang, har jeg attrapered mig, naar jeg vilde indslutte hende i mine Morgen og Aften Bønner, naar jeg vilde anraabe Himmelen om at udøse sine udsøgteste Velsignelser over hende, at jeg glemte Skaberen over Skabningen; og da

322 JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

jeg vilde tilbede den Algode, virkelig tilbad min  
Arendse —

De af mine Læsere, som indsee mit Hovedøye-  
med ved disse Blade, nemlig det, at bidrage saa-  
meget til Kundskaben om det menneskelige Hjer- 5  
te, som muligt, og de der af andre Aarsager gjerne  
vil lære at kjende mig selv; de vil neppe finde  
denne Artikei for lang — Men de, som allene elske  
det eventyrlige, og som i al denne Tid har længtes  
efter at vide, hvorledes jeg bar mig ad, da jeg med 10  
Pistolen i Haanden gik ned af min Høy — de vil  
finde den evig — Og da jeg ønsker saavit som muc-  
ligt, at fornøye alle; saa er det nu høy Tid for mig,  
at tilfredsstille de sidste —

MAGDEBORG

15

Det havde et langt bedre Udfald, end jeg havde  
haabet eller ønsket — Heri er intet overdrevet —  
Min Hukommelse, min IndbildningsKraft, mit  
Hjer- te, min heele Sjæl var saa opfyldt, saa ind-  
taget saa drukken af romanske Hændelser — at 20  
den allerulykkeligste, naar den kun havde været  
besynderlig, uden al Tvivl skulde have været mig  
kjærkommere, end slet ingen — Men mit mindste  
Haab var at møde en eller anden stoer Herre, der  
var overfaldet af Morde-||re, at frelse hans Liv, at 11  
blive indbudet af ham paa hans Slot, og ved hans  
Recommendation strax at blive Officeer — Alle  
disse Drømme forsvandt, da jeg dreyede om ved  
ToldStedet — Her fandt jeg et andet Skib, hvis 30  
Eyermand spurgte mig om jeg var det unge Men-  
niske, som foer med Captain\*\*\*, og da jeg bejaede  
det, sagde, at han havde i Commission at tage mig  
med til Lentsen, ifald han fandt mig — Det var  
mørk Nat da vi kom til denne Bye — Min første  
Skipper havde gjort den Aftale med den sidste, at 35  
jeg skulde søge ham paa Post-Huuset — Jeg fandt  
ham der, og fortalte ham min Hændelse uden Om-